

SARKOIDÓZA MÁLEM ZNIČILA KARIÉRU NADĚJNÉHO SPORTOVCE

Kauza Martina K.

20. 11. 2013

Vážená paní ing. Bláhová, děkujeme Vám.

Ráda

bych se podělila o zkušenost, která mne ovlivnila na celý život.

Náš syn Martin byl od malička nadaný fotbalista. V 15 letech získal profesionální smlouvu a jeho kariéra byla velmi slibně nastartovaná. Od 15 let hrál také pravidelně za reprezentaci ČR. Minulý rok v červnu 2012, bylo mu 19 let, začal mít zdravotní potíže. Byl velmi unavený, stále spal, bolelo ho v krku, měl zvětšené uzliny, horečky. Poprvé dostal u obvodního lékaře antibiotika. Ta ale nezabírala. Začal kolotoč lékařských vyšetření. Nejdříve jsme chodili ambulantně na infekční oddělení, kde nic nenašli. V době od června do září měl 3x antibiotika. Stav kolísal. Chvilku mu bylo líp a pak zase horečky a únava. A Martin byl stále unavenější, malátnější, výkonnost na hřišti rapidně klesala. V říjnu 2012 byl jeho stav tak vážný, že skončil v nemocnici na infekčním oddělení. V té době se k únavě a horečkám přidal i otok očních víček. Všechna vyšetření byla ale negativní. V těle byl prý někde zánět, ale nevědělo se kde. Propustili ho domů a čekal na další vyšetření. Vše negativní. CRP měl v té době 189!! Po týdnu doma putoval opět do nemocnice, ale na interní oddělení, kde započala další vyšetření. Kostní dřev, biopsie jater, CT, CRP, PET CT a stále se nevědělo, co to může být. Byli jsme zoufalí. Martin byl slabý, zhubl a stále spal.

V listopadu přišel lékař s posledním vyšetřením. Odebrání lymfatické uzliny. Naštěstí se nepotvrdilo to nejhorší – rakovina. Lékař nám sdělil, že náš syn má buď toxoplazmózu, nebo mimoplicní sarkoidózu. Po dalších krevních testech a vyšetření lymfatické uzliny se lékař přiklonil k druhému názoru a do zprávy napsal- nejpravděpodobněji se jeví mimoplicní sarkoidóza.

Byli jsme všichni velmi vyčerpaní, ale říkali jsme si, že snad to teď bude lepší. Martin se bude léčit a za chvíli bude líp. Ale to jsme se bohužel spletli. Lékař nasadil Martinovi kortikoidy- prednison 30 mg, a jeho stav se opravdu okamžitě zlepšil. Začal přibírat na váze a cítil se dobře. Sportovat nemohl, musel přerušit VŠ. Prednison mu lékař postupně snižoval, až mu ho po půl roce vysadil a oznámil, že je v pořádku a nemoc ustoupila. Do týdne měl všechny výsledky krve stejné, jako na začátku nemoci, CRP vysoké, jaterní testy špatné, únava. Lékař konstatoval, že se nemoc vrátila a nasadil opět prednison 30 mg.

V té době jsem se dozvěděla o Ing. Haně Bláhové. Známy mi řekl, že jestli má něco Martinovi pomoci, tak je to MMS a detoxikace a v ČR že je nejlepší odbornice paní ing. Hana Bláhová. Ještě mi ale řekl, že k ní se určitě nedostanu, protože má stále plno. Já vše prostudovala na internetu a paní Bláhové jsem v neděli večer napsala email. Jaké bylo moje překvapení, když mi za 10 minut osobně volala. Dodala mi tolik potřebnou naději a odvahu a řekla, abychom ve středu přijeli. A tak jsme jeli. Byl červen 2013. Rok od té doby, co Martin onemocněl. V té době bral již druhou várku prednisonu. Nevěděli jsme, zda bude moci paní Bláhová Martina změřit, ale jeli jsme si pro naději. A té se nám dostalo bohatě. Paní Bláhová nás nenechala na pochybách, že ho vyléčí.

Neslibovala zázraky, ale pro nás to zázrak byl. Sestavila nám léčebný program dle zkušenosti s jinými pacienty se sarkoidózou. Martin začal užívat MMS, joalis kapky, antihelmintika, a začal postupně vysazovat prednison.

19. července 2013 mám napsáno v kalendáři - Martin bez kortikoidů. Dnes je 20. 11. 2013 a paní Bláhová nám řekla, že v lednu k ní Martin už asi pojede naposled a bude zdravý. Minulý týden při kontrole u lékaře, když všechny krevní testy byly opět v pořádku, řekl Martin lékaři, že kortikoidy už

od července nebere. (lékař totiž prednison stále předepisuje). Pan doktor se ani nezeptal, jak to, že už se bez něj obejde. Pozval ho na kontrolu za tři měsíce.

Co k tomu dodat. Přehodnotili jsme celá rodina svůj přístup k životu. Jsem ráda, že jsme našli paní ing. Bláhovou. MMS užíváme teď doma všichni a všem známým i neznámým lidem doporučuji podívat se na nové formy léčby. Ale záleží na každém jedinci, jak se ke svému životu postaví. Bylo pro mne velmi těžké svému synovi vysadit léky, které předepsal lékař, ale ten lékař neměl vůbec zájem uzdravovat. Ten pouze potlačil příznaky, a když to nevyšlo, tak nehledal jiné řešení. Ale jak je vidět, když se chce, tak to jde. I bez kortikoidů. Ještě jednou paní ing. Bláhová, děkujeme.

Mgr. I. K.

, 20. 11. 2013

Komentář HB: S Martinem a jeho maminkou jsme nejprve komunikovali po mailu a první kroky podnikli samostatně, aby chlapec neztrácel čas a lékaři si třeba neumanuli, že když nezabírají kortikoidy, nasadí chemoterapii. Už jsem zažila, že na sarkoidózu pacient dostal chemoterapii. O prednisonu se tehdy v nemocnici uvažovalo jako o doživotním léku. Martin začal užívat MMS a postupně vysazoval kortikoidy. Být čistý od kortikoidů je základ pro jakoukoliv následnou detoxikaci. Na dálku jsem navrhla joalisky a antihelmintika, sarkoidózu jsem už předtím úspěšně řešila a věděla jsem, co se tam najde. Sarkoidóza je vždy kombinace plasmodií, tasemnic- nejčastěji echinokoka, a filárií. Někdy jsou v plicích i hlísti. Martinovi jsem tedy rozepsala ivermectin, hetrazan, albendazol a praziquantel a mládenec začal s užíváním MMS a odčervovadel ještě před tím, než ke mně přijeli. Už na první kontrole u lékaře se ukázaly lepší výsledky a matka se mohla uklidnit, že neriskuje chlapcovo zdraví. Po kontrole jsme pokračovali drenáží plic informatiky a antihelmintiky na zbylé zátěže. Jeho zduřelé lymfatické uzliny byly napěchovány mikrofiláriemi a po Ivermectinu s Hetrazanem splaskly. MMS zase průběžně likvidovalo plasmodia. Protože je rodina z daleka, další kroky jsme opět konzultovali po mailech. Po koupání v lomu a několika letních štípancích začal Martin opět trochu pokašlávat, ale na kontrole v listopadu jsme odhalili nové příživníky – prvoky, a hned najeli na jejich likvidaci. Na dalších krevních testech bylo už opět všechno v nejlepším pořádku. Sarkoidóza je jednoduchá záležitost na pár měsíců léčby, máte-li MMS, praziquantel, hetrazan, albendazol a ivermectin. Faktor, který v tomto případě představoval pro lékaře „autoimunitu“, byly malárie evropského typu, mikrofilárie, a cysty Echinokoka. Pozor, prakticky všichni paraziti zvedají CRP.

Ing. Hana Bláhová